

आज्य

इत्यमरकोशमेदिन्यौ । क्षयं । इति हेमचन्द्रः ।
 (युद्धार्थे यथा,—“आद्यवती लोचनमार्गमाञ्चौ
 रनान्धकारस्य विष्टम्भितस्य” । इति रघुः । ७।४३।)
 आक्षेपः । इति शब्दरत्नावली ।
 आजीवः, पुं, (आङ् + जीव + घञ् ।) जीविका ।
 इत्यमरः ।
 (“बहुमूलफलो रम्यः स्वाजीवः प्रतिभाति मे” ।
 इति रामायणे ।)
 आजुः, [र्] स्त्री, (आङ् + जुर् + क्तिप् ।) आजुः ।
 विष्टिः । इति सामी ।
 आजुः, स्त्री, (आ + जुगतौ + क्तिप् दीर्घश्च ।) वेतनं
 विना कर्मकारः । वेगार इति भाषा । इत्यमरः ।
 (यदुक्तम्,
 “हठादभक्तिकः क्रोशोविष्टिराजुश्च कौर्ष्यते” ।)
 आज्ञप्तः, चि, (आ + ज्ञा + णिच् + क्त ।) आज्ञा-
 प्राप्तः । यथा, देवीमाहात्म्यम् ।
 “आज्ञप्तास्तु ततो दैत्याश्चण्डमुण्डपुण्डरीकगमाः ।
 बतुरङ्गवर्णोपेता ययुरभ्युचतायुधाः” ।
 आज्ञा, स्त्री, (आङ् + ज्ञा + षड् + टाप् ।) आ-
 देष्टः । तत्पर्यायः । अववादः २ निदेशः ३ नि-
 देशः ४ शासनं ५ शिष्टिः ६ । इत्यमरः ।
 (“तद्येति शेषामिव भर्तुराज्ञां” । इति कुमारः ।
 ३ । २२ ।
 “पश्चात् वनाय गच्छेति तदाज्ञां मुदितोऽग्रहीत्”
 इति रघुः । १२ । ७ ।)
 आज्ञाकारी, [न्] चि, (आज्ञा + क्त + णिन् ।) आ-
 ज्ञया कर्मकारी । आज्ञावहः । आज्ञानुवर्ती ।
 आज्ञाचक्रं, स्त्री, षट्चक्रान्तर्गतषष्ठचक्रम् । तथा च
 तन्त्रे,—“आज्ञानामानुजं तद्विमकरसदृशं ध्यान-
 धामप्रकाशं हृत्ताभ्यां वैकलाभ्यां प्रविणसितवपु-
 र्नेत्रपत्रं सयुग्मं । तन्मध्ये हाकिनी सा शशिसम-
 धवला वैष्णवचक्रं दधाना विद्यां मुद्रां कपाशं
 डमञ्जपवर्टीं विभ्रती युञ्जिन्ना । एतत् पद्मा-
 न्तराले निवसति च मनः सूक्ष्मरूपं प्रतिद्वम्” ।
 इति तन्त्रचिन्तामणौ षष्ठप्रकाशः ।
 आज्ञापकः, चि, (आङ् + ज्ञा + णिच् + क्तवल् ।) आ-
 ज्ञाकर्ता ।
 आज्ञापत्रं, (आज्ञायै पत्रं ।) स्त्री आदेशलिपिः ।
 निदेशलिखनं । ऊकुमनामा इति पारस्यभाषा ।
 आज्ञापनं, स्त्री, (आङ् + ज्ञापि + ल्युट् ।) विज्ञा-
 पनं । जानान इति भाषा ।
 आज्ञापनं, चि, (आङ् + ज्ञापि + क्त ।) आज्ञापि-
 विशिष्टः । लम्बाक्षः । आज्ञाप्राप्तः ।
 आज्ञान्यं, स्त्री, (आङ् + पूञ्वात् अङ्गैः संज्ञायामिति
 क्वप् ।) हृतं । इत्यमरः । श्रीवासः । इत्यजय-
 पालः । (यागक्रियासाधनं तैजदुग्धादिकमपि
 आज्ञशब्देनेष्यते । यदुक्तं स्यञ्जसङ्गहे ।
 “हृतं वा यदि वा तैलं प्रये वा दधि यावकं ।
 आज्ञस्थाने नियुक्तानामाज्यशब्दो विधीयते” ।
 यथा रघुवंशे । ७२० । “तत्रार्चितो भोजयतेः
 पुरोधोः ऊत्सामिभान्यादिभिरभिकल्पः” ।)
 आज्यभागः, पुं, (आज्यस्य भागः) ऋग्वेदिनां

आडू

अग्नेरत्तरभागे खवेयाभिसम्पदानकष्टताडुतिः
 तद्वृत्तियभागे सोमसम्पदानकाडुतिश्च । इति
 कालेसिः ।
 यजुर्वेदिनान्तु अग्नेरत्तरदक्षिणयोः पश्चिमादि-
 प्राञ्चान्तघृतधारा । इति पशुपतिः ।
 आङ्गनेयः, पुं, (अङ्गनाया अपत्यं, अङ्गना + ङक् ।)
 अङ्गनानामवानरीपुत्रः । स तु हनुमान् । इति
 त्रिकाण्डशेषः । (यथा महानाटके ।
 “उल्लङ्घ्य सिन्धोः सलिलं सलीलं
 यः शोकवर्जं जनकात्मजायाः ।
 आराय तेनैव ददाह लङ्गां
 नमामि तं प्राङ्गलिराङ्गनेयं” ।)
 आङ्गिनेयः, पुं, (आङ्गन + ङक् + इट् ।) जन्तुविशेषः ।
 आङ्गनाइ इति ख्यातः । इति शब्दमाला ।
 आटिः, पुं, (आङ् + अट + इन् ।) पक्षिविशेषः ।
 शरालि इति ख्यातः । इत्यमरः ।
 आटीकनं, स्त्री, (आङ् + टीक् + ल्युट् ।) वस्त्राणां
 गमनं । इति त्रिकाण्डशेषः ।
 आटीकरः, पुं, (आटीक + र ।) रथः । इति भूरि-
 प्रयोगः ।
 आटोपः, पुं, (आङ् + टुप् + घञ्) दर्पः । इति
 हेमचन्द्रः । वायुजन्म-उदरगुडगुडाशब्दः । इति
 वैद्यकं । (गन्धः, सम्भ्रमः, संरम्भः । यथा-पञ्चतन्त्रे
 “विषं भवतु मावाभूत् फटाटोपो भयङ्करः” ।
 यथा शिशुपालबधे “साटोपमुर्वीमनिशं वन्दन्” ।
 “साटोपहृत्सासवनीयुबल-
 सैमित्यमावाहकफप्रसैकैः” ।
 इति माधवकरः ।)
 आडम्बरः, पुं, (आङ् + दम् + वरच् । ततः द स्थाने
 ड । आडम्बते डवि क्षेपे घञ् भावे वा । आडम्बं
 राति रमयति वा आतोलुपेति कः । मूलविभुजेति
 वा कः । आडम्बयति वा बाड्जलकारन् ।) पट्टहः ।
 तूर्यरवः । गजेन्द्रगर्जनं । इत्यमरः । आरम्भः ।
 इति त्रिकाण्डशेषः । पद्म । दर्पः । इति मेदिनी ।
 क्रोधः । इति सामी । हर्षः । इति शब्दरत्ना-
 वली । (आयोजनं । एकत्र सन्निवेशः, यथा,
 भामिनीविनासे । “धातः किं तु विधौ विधातु-
 सुचितो धाराधराडम्बरः” । युञ्जं । रवार्यं यथा,
 “असारस्य पदार्थस्य प्रायेणाडम्बरो महान् ।
 नहि तादृक्क्षनिः स्वर्गे यथा कांस्ये प्रजायते” ।)
 आडिः, स्त्री, (आङ् + अड + इन् ।) शरालिपक्षी ।
 इत्यमरः । खनामख्यातमस्त्यविशेषः । अस्याः
 गुणाः । गुरुत्वं । खिगुत्वं । वातक्षेपप्रकोपनत्वं ।
 अतिबलशुक्रमेधाभ्रिद्विजादित्वञ्च । इति राज-
 वल्लभः । (विश्वामित्रशपेन वशिष्ठो महर्षिरा-
 डिपक्षिरूपतां गतः इति पौराणिकी कथा ।
 यथा मार्कण्डेयपुराणे आडिवकयुजे,—
 “श्रुत्वा शपं महातेजा विश्वामित्रोऽपि कौशिकः ।
 त्वमप्याडिर्भवस्विति प्रतिश्रापमयञ्चत ।
 आडिं सोऽप्युन्नतयीवो वकः पञ्चामताडयत्” ।)
 आडूः, पुं, (अण् शब्दे । अनेडश्चैषुः ।) उडुपः ।
 भेका माड इत्यादि भाषा । इत्युगारिकोषः ।

आडू

आडूकं, स्त्री, (आ समन्तात् ढ्रौकते ढ्रौकते वा
 ढ्रौक गत्वौ अच् घञ् वा एषोदरादिः । परि-
 माणविशेषः । आडा इति भाषा । यथा,—
 “श्रतयोजनविक्षीणं चिंश्रदयोजनमायतं ।
 आडूकस्य भवेन्मानं मुनिभिः परिकीर्तितं” ।
 अपि च ।
 “चिंश्रदयोजनविक्षीणं श्रतयोजनमायतं ।
 चिंश्रदयोजनगम्भीरमाडूकं परिकीर्तितं” ।
 इति गणपतिभट्टः । इति ज्योतिस्तत्त्वं ।
 आडूकः, पुं, स्त्री, चतुःप्रस्थपरिमाणं । आडू इति
 भाषा । इत्यमरः । शौण्ड्यचतुर्थभागः । इति
 लीलावती । अष्टमुष्टिर्भवेत् कुक्षिरित्यादिवचनात्
 षट्पञ्चाशदधिकद्विंशत्तमुष्टिर्भवति । व्यवहारे षो-
 डशसेरो विंशतिसेरो वा । वैद्यकमते अष्टश-
 रावपरिमाणं । तत्पर्यायः । पात्रं २ कंसं ३
 भाजनं ४ । इति परिभाषा ।
 (“चतुःप्रस्थैस्तयाडूकं ।
 भाजनं कांस्यपात्रञ्च चतुःषष्टिपलञ्च तत्” ।
 इति शार्ङ्गधरः ।
 “चतुःप्रस्थमथाडूकं ।
 “पात्रं तदेव विज्ञेयं कंसं प्रस्थाकन्तथा” ।
 इति चरकः ।)
 अपचयविवक्षायां आडूकिकेवपि स्यात् । इत्य-
 मरटीकासारसुन्दरी । आडूका । इति भरतः ।
 आडूकिकः, चि, (आडूक + ङक् ।) आडूकपरिमित-
 वीजवपनादियोग्यक्षेत्रादिः । इत्यमरः ।
 आडूकी, स्त्री, शमीधान्यविशेषः । अरहर इति
 भाषा । तत्पर्यायः । तुवरी २ बर्थी ३ कर
 वीरभुजा ४ रत्नवीजा ५ पीतपुष्पा ६ । अस्याः
 गुणाः । कषायत्वं । मधुरत्वं । कफपित्तनाशि-
 त्वञ्च । तद्विदलगुणाः । ईष्यद्वातक्षिकारित्वं ।
 गुरुत्वं । ग्राहित्वञ्च । पीता रक्ता सिता त्रिविधेयं ।
 श्वेता दोषदा । लोहिता रुचा वक्ष्या पित्तता-
 पादिहृन्नी च । पीता दीपनी पित्तदाहृन्सिनी
 च । तद्दुग्धं बल्यं । इति राजनिर्घण्टः । अमर-
 मते तत्पर्यायः । काक्षी २ मृतखा ३ तुवरिका ४
 मृतालकं ५ सुराद्रजं ६ । भरतमल्लिकमते एतत्
 षट्कं अरहरस्य । सारसुन्दरीमते तुवरिकाख्य-
 गन्धद्रव्यस्य । केषाञ्चिन्मते सुगन्धिभृत्तिकायाः ।
 (अस्याः पर्यायगुणावाह ।
 “आडूकी तुवरी चापि सा प्रोक्ता शण्डपुष्पिका ।
 आडूकी तुवरा हृत्ता मधरा शीतला लघुः ।
 ग्राहिणी वातजननी वर्णां पित्तकफासृजित्” ।
 इति भावप्रकाशः ।
 “मृदुः कषाया च सरक्तपित्तं
 निहन्ति कासानतिवातला स्यात् ।
 गुल्मज्वरारोचककासकृदि-
 हृद्रोगदुर्नामहराडूकी स्यात्” ।
 इति हारीतः ।
 “आडूकी कफपित्तघ्नी वातला,” इति चरकः ।
 “आडूकी कफपित्तघ्नी नातिवातप्रकोपनी” ।
 इति सुश्रुतः ।)